

המפקד בארץ השקד

בציבור הרחב ובשטח הגיבו למפקד הבית היהודי בקול ענות חלושה. אולי בגלל היעדר ריחן של בחירות באוויר, ואולי בשל אכזבה קלה של מצביעים פוטנציאליים מהבית היהודי, כעסם של אנשי השטח על הנהגת המפלגה או סתם אדישות נורמטיבית המאפיינת את כולנו בימי שגרה.

עדיין לא ברור מדוע דווקא עכשיו החי ליטו בבית היהודי לצאת למפקד, מדוע יש צורך במפקד או למה אסור להתפקד במשך כל השנה כמו במפלגת העבודה ובליסוד. עם זאת, דבר אחד בטוח: הדתיים והימנים החילונים או המסורתיים אינם נוהרים לאתר האינטרנט הייעודי שנפתח לטובת המפקד.

כנראה לכן נשלף – ובצדק רב – הנשק הסודי של המפלגה: השרה איילת שקד. בקמפיין הפייסבוק הממומן אפשר לראות כבירור ששרת המשפטים מככבת יחד עם ראש המפלגה נפתלי בנט באופן בלעדי. דף הפייסבוק הציבורי שלה פועל כגורם מוביל הקורא להתפקדות, בעוד שאר חברי הכנסת של המפלגה כמעט אינם משמיעים קריאה להתפקדות בוידה בתקשורתית – הן במדיה החדשה והן במדיה המסורתית.

מדוע בחרו בצמרת הבית היהודי להביא ליט את השרה שקד? כבר בבחירות 2009 הובלטו היא ובנט, שאז היו גורמים די אלימוניים יחסית, כדי להביא לבית היהודי קהלים חדשים שמעולם לא חשבו להצביע למפלגה דתית-לאומית. חילונים, מסורתיים, דרוזים, אנשי פריפריה, עולי ברית המועצות לשעבר וסתם תל-אביבים שאינם פעילי שמאל קיצוני לא נטו לתת את קולם לגרסה המודרנית של המפד"ל לפני תקופת בנט-שקד, שהביאו איתם בשורה חדשה לשורות המפלגה המתפוררת והמשופמת. ההבלטה עודרה תרעומת בקרב פעילי המפלגה הוותיקים ובקרב חלק מחברי הדישימה לכנסת, שלא הבינו כיצד מרשימה של יותר מעשרה אנשים מציגה הבית היהודי שני אנשים בלבד, לצד הופעת אורח של אורי אור-בך ז"ל בתשדירי הבחירות. למרות התרעומת, האסטרטגיה הזו צלחה והביאה לבית היהודי הישג משמעותי של 12 מנדטים.

המהלך שמוביל כעת השר בנט, שפונה לציבור הישראלי הרחב בעיקר על ידי ועדת ביטון והתיקון ההיסטורי על הנצחת מורשת יהדות המזרח, הוא נדבך נוסף בקריאתה של המפלגה לקהלים רחבים וחדשים בחברה הישראלית. כנראה מה שהיה טוב למנחם בגין ב-1977 טוב גם לבנט ב-2016.

לכן נבחרה איילת שקד נבחרה לשמש כפרונטורית המרכזית של המפקד, ולא רק בשל היותה שרת משפטים מוצלחת ומקצועית, אלא גם כי היא הפנים של החברה הישראלית שאליה פונים בבית היהודי. זו חברה ישראלית מסורתית, שלא חוששת מערכי היהדות, שמחוברת רגשית לארץ ישראל ולחיילי צה"ל, ובעיקר אינה דתית מדי. הבוחרים הללו עושים קידוש אבל מדליקים טלוויזיה בשבת, תומכים בהיילי צה"ל ומתנגדים לתנועת החרם, רוצים איכות חיים אבל גם קצת יידישקייט בבתי הספר של הילדים.

ומי אינו בקהלי היעד הללו? הציונות הדתית. היות שבצמרת הבית היהודי שואפים להפוך למפלגת שלטון, כנראה הוחלט שהדרך לרחוב בלפור בירושלים אינה עוברת ברחוב מקימי הגדר בעפרה או ברחוב הרב צבי יהודה בקריית-משה בירושלים, אלא ברחוב העצימאות בבאר-שבע וברחוב זבולון בקריית-אטא.

אשר יאיר סוזין, יועץ תקשורת, ומרצה בחוג לפוליטיקה ותקשורת במכללת הדסה